

ЮРИЙ ВАФИН е един от най-загадъчните персонажи на Рунет (руския интернет). Неговите канали и страници в социалните мрежи привличат десетки хиляди абонати, цитират го и го канят на интервюта, огромна аудитория очаква постовете му, но никой не знае как изглежда. Енергична и изискана интелектуална сатира под маската на уличен фолклор и автор, упорито запазващ своята анонимност – такава е рецептата на успеха на Вафин. Онлайн книгата му *Говори Вафин* е събрала най-добрите текстове на Юрий Вафин. По нея може да се гледа като на кафе, от нея може да се черпи мъдрост, може да бъде цитирана. Невъзможно е само едно – някой да остане равнодушен към нея.

ПОЛИТИЧЕСКА САТИРИЧНА ПИЕСА. ДА СЕ ЧЕТЕ ОТ НАВЪРШИЛИТЕ 26 ГОДИНИ

А на 12 септември се случи ето какво: в редакцията на едно парижко списание с лява ориентация точно в 12:50 с бойна стъпка влезе младеж с пакет в ръка. В него се беше настанил ръкописът на новата му статия. Носеше я на главния редактор да я прегледа.

Той пък, като пусна гостоприемна усмивка, така че да изскочат тънки назолабиални бръчици, посочи към стола: седнете, моля.

– Днес имаме нужда от свежи статии, трябва да знаете, че изпитваме голям недостиг на качествена публицистика, поради това, предполагам, нашият разговор ще се проведе в ускорен темп, така че можете да се обадите на своето тъмнокожо гадже и да му съобщите да не се отдавача много, след 15 минути вие вече ще сте слезли долу с хонорара.

– Извинете, но аз нямам тъмнокожо гадже.

Редакторът с ехидна усмивчица подхвърли:

– А вие знаете ли, че да правиш секс с бял, е почти хетеросексуализъм?

– Но откъде накъде, мосю, решихте, че гаджето ми е момче? Аз съм ерген.

– О, прощавайте, разбирам, творчески търсения. Нищо, след публикацията ще станете част от нашите извъншатни автори и ще можете да дойдете на коледното корпоративно парти, където вашата тъмнокожа

съдба с чаша шампанско несъмнено ще ви намери на едно от нашите тайни балкончета, обвити с бръшлян.

– Извинете, разбира се, мосю, но аз предпочитам жени.

Редакторът свали очилата на носа си и около минута щателно изучаваше младежа като ентомолог, заподозрял, че някаква нищожна буболечка принадлежи към неизследван досега вид.

– О, значи сте хетеросексуален? А наглед сте толкова приличен младеж. И каква статия сте ми донесли? Боя се, че тя е пълна с груби идеологически грешки. Мда. „5-те основни привилегии на белите мъже“. Грешката се набива в очи. Вие пишете „бели мъже“, но аз не усещам вашето пълно презрение. Защо в статията още не смърди на Хитлер? Кой ви е учил да измисляте такива заглавия? Знаете ли, че словосъчетанието „бели мъже“ на нашите коктейли обикновено поднасят с такива аперитиви като „NSDAP“, „Къдриците на Хайдрих“, „Покаяние“ и „Последен стадий на деколонизацията“?

Впрочем откъде да знаете. Нали фамилията ви е „Жан Жак Жоку“ – пфу! Какво старорежимно прогнило именце! Впрочем да преминем към първия абзац.

Редакторът за няколко минути се потопи в изучаване на статията, после рязко тръсна листовете, но емоцията си остана неизказана. Точно в 12:03¹ главният редактор с премемерно движение на аристократичната си ръка пусна ръкописа в кошчето за боклук до масата, след което почти минута бърса очилата си, като че по тях бе полепнала глина, след това ги сложи и впери поглед в тавана, сякаш оттам му суфлираха следващата реплика.

– Искате ли да ви покажа как пишат истинските автори и авторки? Ей сегичка. Виждам отдалече. Автор е Огбонна Жи'батие-а-те-те, чудесно джудже от Замбези със синдром на Турет, пише за 55-те начина за финансово покаяние на бялото население. Актуално както никога! Или пък да вземем същата онази Анна Белеверде-Клешчендо-Ма-А-Не Брasto-Брasto, майка ѝ е костариканка, баща ѝ – монголец, тя пък е зоолесбийка и рисува върху платното със своята менструална кръв фантазии за еднородендърния свят. Тази чудна женица доказва, че всеки бял мъж е потенциален насилник, опирайки се на научната статистика: 99% от белите мъже имат член, на 67% от белите мъже поне веднъж в живота им е минавала мисъл за секс в доминираща позиция, като умножим тези два показателя, ние имаме 6633% белокожи насилници,

¹ Според логиката на разказа излиза, че времето тече назад. Поради невъзможността да се свържем с автора (вж. представянето му), няма как да установим дали това е техническа грешка, или съзнателно търсен ефект. – Б. ред.

които, както въздиша авторката, очевидно нищо освен химическа кастрация не може ги спря да извършат престъпление. А, видяхте ли? Как научно обосновава всичко! Ето ви джендърно точно проверена до микрон математика, а не вашите сорбонски сексистки формулки! Реакционна гадост!

Чухте ли какви ги вършат тези дни вашите бели професори? Излезли на демонстрация против феминитивите. Видите ли, те със своите овехтели ръчища на пигмейчета са се хванали за угнетяващите „интеграл“, „корен“ и „х“, макар че комитетът по равенството заповяда да се използват политкоректните названия: „интегралаи“, „коренеса“ и „хиксеса!“. Трябва да се смаже този протест с танкове, да се залее с хлорни боеприпаси, да се запечатат устите им с разтопено олово! – бушуваше редакторът. Впрочем, след като отпи от негазираната си вода, той след минута отново бе във форма:

– Но в нашата редакция тази мерзост никога няма да се промъкне, това мога да обещаю. Вижте творението на чудесния Шемужлехъ-Амсьиж-Бия-Бью-836 от островите Принсипал, чийто баща е избягал в Тунис и е бил скопен, а майка му след хероиновата абстиненция се е съвкупявала с горили в дъждовните гори на Мианмар, той е публикувал в миналия брой блестящо стихотворение:

Махайте се от Европа, бели,
отивайте си там, откъдето
сте дошли тук,
и побързайте, докато
не сме ви заповядали
Вън!
Къш!

Може ли тъпанарският колонизаторски ум да създаде нещо, което поне малко да се доближи до този виртуозен куплет? Това заслужаваме, това!

Редакторът със съжаление въздъхна:

– Не ви обвинявам в закостенялост, драги приятелю, вие сте просто жертва на онази нездравословна ситуация, която се е създала в света през последните векове, при която белите мъже владеят всички богатства, накарнявайки правата както на жениците, така и на африканските работници и работеси. Очевидно твърде слабо сте запознат с нашия ляс дискурс.

Редакторът се измъкна от стола и се приближи до лицето на публициста – толкова близо, че вратовръзката му висна над масата отвесно, а вените на челото му се издуха от напрежение:

– Разбирате ли, драги ми приятелю, едва когато някой от народа конго с властна ръка прегъне вашата снага и с плътен бас ви заговори: „aandag, aandag“, щом прокара изумителната лилаво-ебонитова глава на члена си по вашия свил се от предвестието на разплатата за столетията гнет над малките народи сфинктер, чак тогава, в този миг, вие започвате да долавяте предначалната същина на лявата ориентация. Преди това вие сте десен реакционер, шовинист, сексист и дъхът ви смърди на мизогиния! Майната ви! – изведнъж редакторът се изплю върху обувката на автора с най-чиста сперма! И самият той изумен от това, веднага повтори: – Майната ви! – хрчката уцели крачола на панталона. – Майната ви! – към вратата. – Майната ви, майната ви! – към прозореца и върху дърворезбованата маса! – Майната ви, майната ви, майната ви, майната ви! – не спираше редакторът, докато не наплю със сперма помещението така нагъсто, че и шпионката, през която ние наблюдавахме този реприз, се оказа плътно покрита с известната ни субстанция. А щом вече нищо не се вижда, за какъв, простете, дявол седим тук, я вижте какво временце се е отворило, дъждецът спря – време е да тичаме на двора след топката, ако се съди по звуците, хлапетата са започнали там игра на триста и рискуваме да не успеем за първия удар!

Превод от руски: **Илонка Георгиева**